Pregătirea fizică generală a tineretului din şcoli, sarcină de bază a profesorilor de educaţie fizică

— Consfătuirea cadrelor didactice de la Timişoara —

Rodnica colaborare dintre consiliul regional U.C.F.S. Timişoara şi Secţiunea de învăţămînt şi cultură a Sfatului popular regional — colaborare sprijinită din plin de organele şi organizaţiile de partid locale — s-a manifestat din nou zilele trecute cînd a fost organizată o consfătuire a profesorilor de educaţie fizică din oraşul şi regiunea Timişoara. Timp de două zile, cadrele didactice la această materie au dezbătut problemele cele mai interesante din activitatea lor teoretică şi practică. La baza discuţiilor au stat informarea prezentată de metodistul Secţiunii de învăţămînt şi cultură a regiunii, asupra desfăşurării educaţiei fizice în şcoli, precum şi cîteva referate, unele dintre ele deosebit de interesante şi instructive, susţinute de cadre didactice cu experienţă şi cu rezultate remarcabile în muncă. Profesoara de educaţie fizică *Silvia Mihăilescu*, de pildă, şi-a adus un substanţial aport în discutarea temei *„Cum să pregătim echipa pentru campionatele şcolare"*, aceasta prezentînd un referat cuprinzător şi instructiv, care a scos în relief importanţa ce trebuie s-o acorde profesorul de educaţie fizică continuităţii în procesul de antrenament, obiectivului propus şi mai ales concordanţei dintre pregătirea şcolară şi cea sportivă. Rezultatele bune obţinute pînă acum de echipa de gimnastică a Şcolii medii nr. 4 Timişoara pe care o pregăteşte (locul II pe ţară la campionatele şcolare din acest an) au dat greutatea cuvenită expunerii făcute, care a constituit un preţios îndrumar pentru ceilalţi profesori, dar mai ales, pentru studenţii Facultăţii de educaţie fizică din cadrul Institutului Pedagogic Timişoara prezenţi şi ei la consfătuire. Tema pusă în discuţie a fost îmbogăţită cu experienţa dobîndită în această direcţie şi de alte cadre didactice, dintre care subliniem pe cea a profesoarei Berta Ross din Sinnicolaul Mare. Echipa de fete pe care o antrenează a cucerit în acest an titlul de campioană republicană şcolară la volei. Respectînd principiile de bază ale muncii unui profesor de educaţie fizică, profesoara Berta Ross a folosit pentru pregătirea echipei metodele şi mijloacele cele mai eficace: asigurarea unui lot mare de jucătoare, selecţionate în urma desfăşurării întrecerilor pe şcoală la această disciplină, participarea la competiţii, pregătirea teoretică şi tactică pe baza vizionării jocurilor divizionare, o bună pregătire fizică a componentelor echipei, printr-o activitate sportivă multilaterală etc. Dar, ceea ce a contribuit şi mai mult la obţinerea titlului de campioană a fost pregătirea morală a sportivelor, educaţia sănătoasă primită în toate ocaziile. Modestia, seriozitatea, dîrzenia şi sîrguinţa în pregătirea şcolară şi sportivă sînt trăsături morale caracteristice campioanelor. La imprimarea sau modelarea lor şi-a adus aportul alături de celelalte cadre didactice şi profesoara de educaţie fizică Berta Ross.

Vorbind despre *„activitatea de educaţie fizică în taberele de vară"*, profesoara Ruxandra Wittman din Timişoara a împărtăşit tovarăşilor ei de specialitate multe lucruri frumoase, înfăptuite în tabăra de pionieri de la Coneasca, unde a activat în vara acestui an.

Metoda convingerii — spunea ea — mi-a fost de cel mai mare ajutor. Datorită ei şi faptului că s-a aflat mai tot timpul în mijlocul pionierilor, aceştia au fost angrenaţi într-o bogată activitate sportivă, care a îmbrăcat forme dintre cele mai variate şi mai atrăgătoare (jocuri uşoare înainte de masă, întreceri între grupe, între detaşamente şi pe unitate la handbal, volei şi fotbal, întreceri pe categorii de vîrstă, excursii, concursuri de orientare turistică, focuri de tabără din ale căror programe nu lipsea niciodată gimnastica artistică şi la aparate portative etc.). Rezultatele au fost popularizarea de fiecare dată la gazeta de perete a taberei, iar învingătorii premiaţi într-un cadru festiv, folosindu-se un podium improvizat. Interesantă a fost şi propunerea făcută la sfîrşitul expunerii şi anume, ca în viitor să se amenajeze în apropierea taberelor baze sportive simple care să permită practicarea în mai bune condiţiuni a exerciţiilor fizice şi a jocurilor.

Cu un deosebit interes au fost ascultate cele trei referate-lecţii ţinute de lectorul C. I. Bucur, şeful catedrei de educaţie fizică de la Institutul Politehnic din Timişoara, despre *„Metodele şi mijloacele predării intuitive a exerciţiilor fizice în învăţămînt"*, de lectorul C. Eilhardt, şeful catedrei de educaţie fizică a Institutului pedagogic Timişoara privind *„activitatea şi sarcinile profesorului de educaţie fizică în organizarea muncii din cadrul asociaţiei sportive"* şi cel al lectorului I. Ilca, şef de catedră la Facultatea de educaţie fizică din cadrul Institutului Pedagogic Timişoara în legătură cu *„interpretarea programei de studii de educaţie fizică din învăţămîntul elementar"*.

★

Aşa cum era şi de aşteptat, referatele prezentate au stimulat pe participanţi la discuţii rodnice, analitice şi, îmbucurător, majoritatea dintre ele încheiate cu propuneri concrete. In cuvîntul lor numeroşi profesori de educaţie fizică cu experienţă

Profesorii de educaţie fizică din Reşiţa nu s-au întrunit în cadrul Cercului pedagogic decît o dată în doi ani.

— Eu îi zic: parcă ne-am întîlnit cîndva, dar el de colo: exclus, că şi eu tot profesor de gimnastică sînt...

Desen de MATTY

au insistat în mod deosebit pe pregătirea fizică generală a elevilor cu ajutorul atletismului şi gimnasticii. Mulţi dintre ei nu s-au sfiit să arate (şi bine au făcut) că în regiunea Timişoara cultura fizică şi sportul bat în prezent pasul pe loc. Analiza critică şi autocritică făcută cu aceste prilej de profesorul Cornel Iovănescu a fost exemplu în ceea ce priveşte dragostea faţă de meserie şi simţul de răspundere de care trebuie să dea dovadă un cadru didactic. Alegîndu-şi ca subiect de discuţie modul cum pot contribui profesorii de educaţie fizică la dezvoltarea culturii fizice şi a sportului, profesorul Cornel Iovănescu a scos cu curaj la iveală o serie de lipsuri care mai dăinuie în munca de fiecare zi a cadrelor didactice din acest domeniu. Semnalînd regresul în baza de mase a sportului şcolar, profesorul Iovănescu a arătat că de acest lucru se fac în mare parte vinovaţi acei profesori care au desfăşurat şi continuă să desfăşoare o activitate funcţionărească, lipsită de pasiunea pentru meserie ce trebuie să caracterizeze pe un cadru didactic de tip nou. Aşa se explică de ce la campionatele şcolare din acest an s-a prezentat doar o singură echipă din Timişoara, iar la întrecerile şcolare de atletism numărul participanţilor a fost extrem de redus. Unii profesori — spunea tov. Iovănescu — îşi limitează activitatea la ramura în care sînt specializaţi, neglijînd pregătirea fizică generală a elevilor lor, iar alţii pretind „condiţii speciale" de lucru, deşi rezultatele obţinute de ei în muncă au fost totdeauna departe de pretenţiile pe care le au. Chemîndu-şi tovarăşii de specialitate la o activitate mai susţinută, ştiinţifică, plină de modestie şi simţ patriotic, profesorul Cornel Iovănescu s-a angajat să fie el însuşi un exemplu. Şi aşa cum îl cunosc colegii lui nu s-a îndoit nimeni că el îşi va respecta cuvîntul.

Un alt cadru didactic din Timişoara, profesorul Erţeg, a semnalat şi el cumoditatea de care mai dau încă dovadă o serie de profesori de educaţie fizică, precum şi rămînerea îngrijorătoare în urmă a gimnasticii în şcoli. Profesorul Erţeg arăta, de pildă, că în Timişoara nu există nici un elev gimnast care să fi obţinut vreo categorie de clasificare, iar în multe şcoli medii din oraş nu există nici o preocupare pentru această ramură. Şi mai grav stau lucrurile însă la Reşiţa unde, aşa după cum semnala profesorul Daniel Maier, din cele 16 cadre didactice activează trei sau patru, iar cercul pedagogic din această localitate s-a întrunit în ultimii doi ani decît o singură dată. Lipsuri asemănătoare au mai fost sezisate şi de alţi vorbitori care, în afară de inactivitatea unor profesori, au mai criticat slaba colaborare dintre cadrele didactice din învăţămîntul mediu şi cel superior, sprijinul insuficient acordat de directorii unor şcoli şi de secţiunile de învăţămînt şi cultură în frunte cu cea a regiunii.

★

Aşa cum au recunoscut în unanimitate participanţii la consfătuirea cadrelor didactice de educaţie fizică de la Timişoara, factorul esenţial în dezvoltarea activităţii sportive din şcoli îl constituie munca profesorului de specialitate. Dar tot din această consfătuire a reieşit că în regiunea Timişoara mai sînt încă mulţi profesori care nu-şi înţeleg menirea, ei mulţumindu-se cu o activitate mediocră, lipsită de perspectivă, viciată de formalism. In aceste cazuri avem de-a face la unele cadre cu o conştiinţă slabă, manifestată de regulă printr-o condamnabilă pasivitate. Dacă aşa stau lucrurile, se pune întrebarea: cum şi-au exercitat rolul de educator al acestor cadre cercurile pedagogice, care în acest caz trebuiau să reprezinte forţa colectivului, şi ce măsuri au înţeles să ia secţiunile de învăţămînt şi cultură raionale şi cea regională? Din discuţiile purtate, noi am tras concluzia că şi acestea au desfăşurat în multe cazuri o activitate formală. Însăşi informarea prezentată de metodistul regiunii, tov. *Duşan Tatalovici*, ne confirmă acest lucru. Raportorul s-a limitat la enumerarea unor lipsuri, fără însă a se referi şi la cei vinovaţi şi, în primul rînd, la Secţiunea din care face parte. Astfel, raportul arăta că unii învăţători care au urmat cursuri de specializare organizate de U.C.F.S. sau M.I.C. nu au fost încadraţi în munca respectivă (!?). Cine ar fi trebuit să se îngrijească de acest lucru dacă nu chiar Secţiunea de învăţămînt şi cultură? De asemenea, raportul făcea constatarea că cercul pedagogic al profesorilor de educaţie fizică din oraşul Timişoara nu-şi mai trăieşte de mult viaţa, el fiind folosit numai ca mijloc de comunicări curente. Aşadar, o altă deficienţă „sezizată" dar nu şi remediată. Considerăm că atît Secţiunea de învăţămînt şi cultură a regiunii, cît şi cele raionale şi orăşeneşti vor trebui să acorde în viitor mai mult sprijin muncii profesorilor de educaţie fizică, să-i controleze îndeaproape, să-i stimuleze pe cei merituoşi şi să-i tragă la răspundere pe cei care nu înţeleg încă să-şi facă datoria. Aceste organe trebuie să vegheze la respectarea dispoziţiunilor date de M.I.C., intervenind ori de cîte ori este nevoie pentru ca direcţiunile şcolilor să asigure profesorilor condiţiile de lucru corespunzătoare. Consfătuirea a scos în evidenţă faptul că mai sînt încă unii directori de şcoli care ignorează această materie, considerînd-o o „dexteritate", sau care dau cu totul altă întrebuinţare sălilor de sport ce le au în răspundere.

Consfătuirea cadrelor didactice de educaţie fizică de la Timişoara a prilejuit un preţios schimb de experienţă în acest domeniu, care desigur îşi va arăta roadele. Cu o condiţie însă: profesorii de educaţie fizică să aplice în viaţă cele învăţate cu mai mult elan, cu mai multă hotărîre ca pînă acum. Sprijinită cu mai mult simţ de răspundere de către direcţiunile şcolilor şi de către secţiunile de învăţămînt şi cultură, educaţia fizică poate şi trebuie să se dezvolte în rîndul tineretului şcolar din regiunea Timişoara pe măsura minunatelor condiţii create de partid şi guvern acestei activităţi — în general şi sportului în special.

OCTAVIAN GINGU

HANDBAL

„Rezultatul de egalitate de la Berlin poate fi considerat un succes"

„Rezultatul de egalitate obţinut de echipa noastră masculină la Berlin — şi-a început declaraţia telefonică tov. Lucian Grigorescu, secretarul general al federaţiei de specialitate — poate fi considerat un succes. In primul rînd, trebuie să precizez că jucătorii noştri s-au mişcat mult mai bine ca în jocul de la Bratislava. Apărarea, în frunte cu Redl, care ne-a adus aminte de zilele lui bune, a fost decisă în intervenţii şi nu a dat prilej principalilor realizatori ai formaţiei germane, Haberhauffe şi Papusch, să arunce la poartă în voie. Atacul, deşi nu a folosit prea mult extremele şi pivoţii (ca dovadă că aceştia nu au înscris nici un gol) a ştiut totuşi să păstreze mai bine balonul, a creat blocaje eficace, care au înlesnit „şuteurilor" noştri de bază, poziţii favorabile de tras la poartă.

In al doilea rînd nu trebuie să uităm că adversarii noştri de duminică posedă un palmares deosebit de valoros (n. n. în acest an au întrecut Danemarca cu 15-14, Finlanda cu 34-13, Suedia cu 20-19, R.P. Ungară cu 18-16 şi recent Iugoslavia cu 23-15 şi 12-10, pierzînd numai meciul cu R.S. Cehoslovacă cu 15-18), iar jocul lor se bucură de o frumoasă apreciere. In plus, echipa R.D. Germane nu a mai pierdut pe teren propriu din anul 1957. Şi, nu a lipsit mult, ca aceasta să se întîmple duminică. Am avut în permanenţă iniţiativa, iar adversarii noştri nu au condus decît de două ori. Iată de altfel evoluţia scorului: 1-0, 2-0, 2-2, 2-3, 3-3, 4-3, 5-3, 5-4, 6-4 (la acest scor Redl a apărat o lovitură de la 7 metri), 7-4, 7-5 şi după pauză, 7-6, 8-6 (la acest scor Haberhauffe a ratat un nou 7 metri şi în faza următoare Moser l-a imitat), 8-7, 9-7, 9-8, 10-8, 10-9, 10-10, 10-11 şi 11-11.

Cu mai multă atenţie în ultimele minute de joc (Bulgaru şi Ivănescu s-au pripit ratînd cîteva bune ocazii) am fi putut termina învingători. Arbitrul cehoslovac Bocek a comis cîteva greşeli, dezavantajînd în egală măsură ambele formaţii".

„Cupa de iarnă a F. R. H." la Braşov

Sîmbătă şi duminică au continuat la Braşov întrecerile „Cupei de iarnă a F.R.H." la handbal în 7. In cele mai importante jocuri, echipa masculină Tractorul Braşov a întrecut Voinţa Sibiu cu 32—24 (15—12), iar la fete, Tractorul Braşov a întrecut C.S.M. Sibiu cu 17—9 (10—5). *(C. Gruia*-coresp. regional).

Campionatul mondial masculin

Duminică au avut loc primele jocuri din seriile a IV-a, a VI-a şi a VII-a (preliminare) ale campionatului mondial de handbal în 7.

● La Varşovia, reprezentativa R. S. Cehoslovace a întrecut la scor formaţia R.P. Polone (24—12), asigurîndu-şi — în cea mai mare măsură — calificarea pentru turneul final din luna martie.

● Intîlnirea dintre reprezentativele R.P.F. Iugoslavia şi R.P. Ungare desfăşurată la Zagreb a prilejuit un joc viu disputat, terminat cu victoria primei formaţii cu scorul de 18—14 (12—8). Meciul revanşă va avea loc la 23 decembrie la Tatabanya.

● Elveţia a cîştigat la Viena primul ei joc cu Austria la scorul de 14—11.

● Alte două formaţii şi-au cîştigat dreptul de a participa la întrecerea finală a campionatului mondial. Este vorba de echipele Franţei şi Danemarcei, care prin victoriile lor asupra Spaniei (16-9 la Bordeaux) şi respectiv asupra Finlandei (34—24 la Helsinki) nu mai pot pierde primele locuri în seriile lor.

VOLEI

Un loc IV care nu ne poate mulţumi

La Praga s-a disputat — de curînd — *„Cupa 17 Noiembrie"*, un turneu internaţional masculin studenţesc de volei, aflat la a doua ediţie. Ca şi anul trecut, la întreceri a participat şi o reprezentativă a studenţilor din R. P. Romînă, alături de echipe din R.P. Polonă, R.P. Bulgaria, Italia, R.D. Germană, Belgia şi R.S. Cehoslovacă.

Deoarece rezultatele publicate au fost incomplete, revenim astăzi cu cîteva amănunte.

Cele 7 formaţii participante au fost împărţite în două serii: *seria I:* R.P. Polonă, R.P. Romînă, Italia; *seria a II-a:* R.S. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.D. Germană, Belgia. S-au înregistrat rezultatele: *seria I:* R.P. Romînă—R.P. Polonă 1—3, R.P. Romînă—Italia 3—0. R.P. Polonă—Italia 3—1. Clasamentul: 1. R.P. Polonă 4 p.; 2. R.P. Romînă 3 p.; 3. Italia 2 p. *Seria a II-a:* R.S. Cehoslovacă cu R.P. Bulgaria 3—1, cu R.D. Germană 3—0, cu Belgia 3—0; R.P. Bulgaria cu R.D. Germană 3—1, cu Belgia 3—0; R.D. Germană—Belgia 3—0. Clasamentul: 1. R.S. Cehoslovacă 6 p.; 2. R.P. Bulgaria 5 p.; 3. R.D. Germană 4 p.; 4. Belgia 3 p.

Primele două clasate din fiecare serie au luat parte apoi la turneul final în care s-au înregistrat următoarele rezultate (meciurile care au avut loc în serii nu s-au mai jucat din nou, luîndu-se în considerare primul rezultat): R.S. Cehoslovacă cu R.P. Polonă 3—0, cu R.P. Romînă 3—1; R.P. Polonă cu R.P. Bulgaria 3—0, R.P. Bulgaria cu R.P. Romînă 3—1.

„Cupa 17 Noiembrie" a revenit astfel echipei studenţilor cehoslovaci. Ei au fost urmaţi în clasament de reprezentativele R.P. Polone, R.P. Bulgaria şi R.P. Romîne.

După cum se poate vedea, reprezentativa universitară a R.P. Romîne a cîştigat un singur meci (3—0 cu Italia) datorită căruia s-a calificat în turneul final, unde a pierdut cele două partide disputate. Comportarea echipei noastre a fost deci nesatisfăcătoare. Aceasta chiar dacă luăm în considerare faptul, că din formaţia cîştigătoare au făcut parte Purnoch, Kemel, Pospisil, Karel, Chour, pe care i-am întîlnit de multe ori în echipa naţională, în cea a R.P. Polone au jucat Wlecial, Rusek, Gediga, Szuppe, Wojtech, Poleszczuk, Szlagor, şi ei de multe ori internaţionali. Pentru că nu trebuie să uităm că echipa noastră prezentă la Praga a fost alcătuită din jucători valoroşi: Pavel, Drăgan (Rapid Bucureşti), Muşat, Costea, Rusănescu, Schlett, Kozonics (Ştiinţa Timişoara), Ionescu, Datu, Szido (Ştiinţa Cluj), Botez, Mihaiccea, Iuga (Ştiinţa Bucureşti). Muşat a îndeplinit şi rolul de antrenor.

Care au fost atunci cauzele acestei comportări mediocre? In primul rînd dezinteresul manifestat faţă de acest turneu de comisia sportivă a U.A.S.R. Astfel, cei 13 jucători s-au întrunit la Bucureşti pentru prima dată în ajunul plecării şi n-au făcut nici un fel de antrenament împreună. Pe de altă parte, pregătirea cu care s-au prezentat aceşti voleibalişti a fost cu totul nesatisfăcătoare. In plus, doi jucători (Drăgan şi Kozonics) au sosit la Praga cu întîrziere, fiind folosiţi doar în ultimele două jocuri.

Voleiul masculin romînesc deţine în momentul de faţă o poziţie fruntaşă în lume. Peste tot acolo unde au evoluat, echipele din R.P. Romînă au lăsat o impresie frumoasă şi au realizat rezultate meritorii. Tocmai de aceea comportarea nesatisfăcătoare a reprezentativei studenţeşti la turneul de la Praga trebuie să dea de gîndit celor în drept. Se impune ca în viitor să fie privite cu mai mult spirit de răspundere selecţionarea şi pregătirea reprezentativelor studenţeşti care iau parte la turnee internaţionale peste hotare.